

Heimo Riihimäki ja Kari Ilmonen iloitsevat St. Petersaaren uudesta levystä. Kotiseuturakkautta edustaa levyn kannessa komeileva Pietarsaaren vanhan tupakatehtaan ”pallokello”. Kuva: Saana Änäkkälä

St. Petersaaren kello käy

Maria Store

Pietarsaareissa 1970-luvulla perustettu folkrock-yhtye St. Petersaari on tehnyt pitkän tauon jälkeen paluun studioon. *Kello käy* on yhtyeen kolmas pitkäsoittolevy.

Viisi vuotta sitten yhtye teki comebackin 25 vuoden jälkeen esiintymällä Jaakon Päivillä.

– Sitä varten treenattiin kovasti. Sen jälkeen keikkailtiin pienimuotoisesti muutamia kertoja, että pysyi niin sanotusti homma hypyissä, kertoo pietarsaarelaislähtöinen, mutta nykyään kokkolalaistunut Kari Ilmonen.

Todellisen potkun persuksiin antoi Ilmosen mukaan kuitenkin vuonna 2010 julkaistu kokoelmalevy *Miehen tie*.

– Viime kesänä olin kesäterassilta tekstiviestitse yhteyksissä Rocket Recordsin Juha Rantalaan. Ehdotin uuden levytysprojektin käynnistämistä, ensin kotidemon muodossa, Ilmonen muistelee.

Tovin päästä Rantala viestittää: ”Demoa ei tarvita, vaan hommatkaa studio sieltä päin ja julkaistaan albumi 2013 alkupuolella”.

Heimo Riihimäki kertoo, että levyä työstettiin alkusyksystä lähtien, levy-

tys tapahtui loppuvuodesta Thomas Haldinin studiolla Pännäisissä.

– Mukana levynteossa olivat lähes kaikki bändissä vuosien mittaan soittaneet. Ainoastaan edesmennyt Jalli Wikman ei päässyt levyntekoon, Riihimäki kertoo.

Ilmonen toteaa, että vanhojen kavereiden kanssa musiikkia on mukava tehdä.

– Kaikki pelaa hyvin yhteen ja tuloksena saattaa syntyä hyvää musiikkia.

– Hyvänä päivänä bänditouhussa voi löytää jotain sellaista, mitä yksin rämpytellessä ei hoksaisi koskaan, lisää Riihimäki.

Levy koostuu kolmesta toista, lähinnä Riihimäen ja Ilmosen kynästä syntyneistä kappaleista. Ihan uunituoreita kappaleita levyllä ei ole.

– Minun kappaleista uusimmat ovat 90-luvulta, Riihimäki kertoo.

– Minun kirjoittamistani vanhimmat ovat 70-luvulta, kun vielä olin lukiolaispoika. Osa on 80-90-luvulta. Toki kaikki kappaleet on sovitettu uusiksi, tälle kokoonpanolle sopiviksi, Ilmonen lisää.

St. Petersaari toimi aktiivisimmillaan vuosina 78-82. Keikkoja kertyi parhaimmillaan parisensikymmentä vuodessa. Bändin musiik-

kia kuvailtiin folkrockiksi.

– Folkrock-elementtejä kuulee tälläkin levyllä. Meidät tunnistaa samaksi bändiksi, Riihimäki vakuuttaa.

– Folk-vaikutteet näkyvät esimerkiksi instrumenttivalinnoissa. Kappaleissa soi huilut ja tinapillitkin, Ilmonen kertoo.

Varsinaista levynjulkarikeikkaa St. Petersaarella ole. Sen sijaan tavoitteena on päästä esiintymään parille kesäfestarille.

– Kovin onnellinen olisin myös jos kappaleitamme pääsisi Ylen soittolistolle, Ilmonen toteaa.